

γαται, ἢ ποιεῖν ἢ πάχειν τότε, ὅταν μὴ ἐνδέ-
 χηται ἢ τινὸς ὀρμητῶ, διὰ τὸ βιαζόμενον ὡς
 ταύτῃ ἀναγκῆν οὔσαν, δι' ἣν μὴ ἐνδέχεται
 ἄλλως. καὶ ὅτι τῆς συναιτίων τῶ ζῆν καὶ τῶ
 ἀγαθῆ ἰσότητος. ὅταν γὰρ μὴ ἐνδέχεται, ἐν-
 δει μὴ τὸ ἀγαθόν, ἐνδει δὲ τὸ ζῆν, καὶ τὸ εἶναι
 αἴτιον τῶν ταύτων ἀναγκῆς. καὶ ἡ ἀπία, ἀ-
 ναγκῆν τίς ἐστιν αὐτῆ. ἢ ἡ δόξος ἐξίς τῆς ἀ-
 ναγκῆων, ὅτι ἐκ ἐνδέχεται ἄλλως ἔχειν, εἰ ἀ-
 ποδέδεικται ἀπλῶς. τοῦτου δι' ἀπία τὰ
 παρῶτα, ἢ ἀδύνατον ἄλλως ἔχειν, ἐξ ὧν ὁ
 συλλογισμός. τῆς μὴ δὴ ἔτερον αἴτιον τῶ ἀ-
 ναγκῆς εἶναι, τῆς δὲ οὐδέν, ἀλλὰ διὰ ταῦτα
 ἔτερος ἐστὶν ἐξ ἀνάγκης. ὡς τὸ παρῶτον καὶ
 κυρίως ἀναγκῆν τὸ ἀπλοῦν ἐστίν. τῶ γὰρ ἐκ
 ἐνδέχεται πλεοναρχῶς ἔχειν, ὡς οὐδὲ ἄλλως
 καὶ ἄλλως. ἢ δὴ γὰρ πλεοναρχῶς ἀἴτιος, εἰ ἀ-
 ρε ἐστὶν ἀπὸ ἀδία καὶ ἀκίνητα, οὐδὲν ἐπιεί-
 νους ἐστὶ βίαιον, οὐδὲ παρὰ φύσιν.

Κεφάλαιον 5.

ΕΝ λέγει τὸ μὴ καὶ συμβεβηκός, ὅτι Κο-
 ρείσκος καὶ τὸ μοισκόν, καὶ ὁ Κορίσκος
 μοισκός. ταῦτ' οὖν εἶπεν Κορίσκος καὶ τὸ
 μοισκόν, καὶ Κορίσκος μοισκός, καὶ τὸ μοισ-
 κόν καὶ τὸ δικήμον, καὶ μοισκός δικήμος Κορί-
 σκος. πάντα γὰρ ταῦτα ἐν λέγεται καὶ συμβε-
 βηκός. τὸ μὲν γὰρ δικήμον, καὶ τὸ μοισκόν, ὅτι μὴ
 εἰς ἀ συμβέβηκε, τὸ δὲ μοισκόν καὶ Κορίσκος,
 ὅτι δεῦτερον δευτέρω συμβέβηκεν. ὁμοίως δὲ
 ἔσονται πᾶσι καὶ ὁ μοισκός Κορίσκος τῷ Κορί-
 σκῳ ἐν, ὅτι δεῦτερον ἢ μορίων δευτέρω συμ-
 βέβηκε τῆς ἐν τῷ λόγῳ. ὅτι, τὸ μοισκόν τῷ
 Κορίσκῳ, καὶ ὁ μοισκός Κορίσκος δικήμῳ
 Κορίσκῳ, ὅτι ἐκατέρω μέρος τῶ ἀντιῶ ἐν
 συμβέβηκεν ἐν. ἀδὲν γὰρ διαφέρει, ἢ Κορίσκῳ
 τὸ μοισκόν συμβεβηκέναι, ἢ ἐπιείρω τῶ.
 ἀσπῶτως δὲ καὶ ὅτι γήσιος, καὶ ὅτι τῶ κα-
 δόλου πᾶσι ὀνομαζῶν λέγεται τὸ συμβε-
 βηκός. οἷον ὅτι ἀνθρώπος τὸ αὐτὸ, καὶ μου-
 σκός ἀνθρώπος. ἢ γὰρ ὅτι τῶ ἀνθρώπῳ μὴ
 οὐσῆ οὐσία, συμβέβηκε τὸ μοισκόν, ἢ ὅτι
 ἀμφοῖν τῶ καὶ ἐκαστον πᾶσι συμβέβηκεν.
 οἷον Κορίσκῳ. πᾶσι οὖν τὸν αὐτὸν ἔσονται ἀμ-
 φῶ ἰσάρεται, ἀλλὰ τὸ μὴ ἴσως ὡς γήσιος,
 καὶ ἐν τῆ οὐσία, τὸ δὲ ὡς ἐξίς, ἢ πᾶσιος τῆς ἰ-
 σίας. ὅσα μὴ οὐσῆ καὶ συμβεβηκός λέγεται,
 τῶν τὸν ἔσονται λέγεται ἐν. τῆς δὲ καὶ ἰσῶ-
 τῶ ἐν λεγόμενον, τὰ μὲν λέγει τῶ συνειρητῆ,

agere, aut pati, tunc dicitur, cum non con-
 tingat propter illud, quod vim infert, se-
 cundum propositum fieri, tanquam illa ex-
 istente necessitate, propter quam non
 contingit aliter: & in eis, quæ concause
 viuendi, & boni sunt, similiter. Cum enim
 non cōtingat, hęc quidem ipsum bonum,
 hęc verò ipsum viuere, & esse sine quibusdam,
 hęc necessaria: & hæc causa, necessi-
 tas quædam est. Item, demonstratio, neces-
 sario est: quoniam non contingit ali-
 ter se habere, si similiter demonstratum
 est. Huius verò causæ ipsa prima, si impos-
 sibile est aliter se habere, ex quibus fit syl-
 logismus. Quorundam itaque alia est cau-
 sa, vt necessaria sint: quorundam vero ni-
 hil, sed propter hæc, alia necessario sunt.
 Quare primum & propriè necessarium est,
 quod simplex est: hoc enim non potest
 multipliciter se habere: quapropter, nec
 aliter & aliter: etenim multipliciter se ha-
 beret. Si igitur aliqua perpetua, & immo-
 bilia sunt, nihil in eis violentum, aut præ-
 ter naturam est.

CAPVT VI.

VNum dicitur vno modo secundum
 accidens: altero, per se. Secundum acci-
 dens quidem, Coriscus, & musicus, &
 Coriscus musicus. Idem enim est dicere
 Coriscus, & musicus, & Coriscus musicus:
 & musicus & iustus, & musicus iustus
 D Coriscus. Cuncta etenim hæc, vnum di-
 cuntur secundum accidens: iustum qui-
 dem & musicum, quoniam vni substantiæ
 accidunt: musicum vero, & Coriscus,
 quoniam alterum alteri accidit. Similiter
 etiam quodammodo musicus Coris-
 cus, cum Corisco vnum est: quoniam al-
 tera partium earum, quæ in oratione
 sunt, alteri accidit: vtputa musicum Co-
 risco, & musicus Coriscus iusto Corisco,
 quoniam vtriusque pars vna eidem vni
 E accidit. Nihil enim differt, aut Corisco
 musicum accidere, aut isti hoc. Similiter
 autem, tam si de genere, quam si de ali-
 quo vniuersali nomen accidens dicitur:
 vtputa, quod idem homo, & mu-
 sicus homo. Aut enim homini, qui vna
 est substantia, musicum accidit, aut quo-
 niam ambo alicui singularium accidunt,
 veluti Corisco: non tamen eodem modo
 F ambo in sunt: sed hoc quidem vt genus
 fortassis, & vt in substantia, illud vero vt
 habitus, aut passio substantiæ. Quæcun-
 que itaque secundum accidens vnum di-
 cuntur, hoc modo dicuntur. Illorum ve-
 ro, quæ per se vnum dicuntur, hæc qui-
 dem dicuntur eo, quod continua sunt.